

บทที่ 4

วิธีการรวมแบบจำลองช่องมูส

นักวิเคราะห์ทำการปรับเปลี่ยนเพื่อหาความสัมพันธ์ต่างๆ จากแบบจำลองช่องมูส 2 ชุดตามวิธีที่ได้กล่าวไว้ในบทที่แล้ว บทนี้จะกล่าวถึงวิธีการรวม โดยจะนำความสัมพันธ์ที่ได้มาพิจารณาเพื่อทำการรวมเป็นแบบจำลองช่องมูสใหม่ วิธีการรวมสามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วนดังนี้คือ

- 1) การรวมความหมาย (Semantic Integration)
- 2) การรวมแอ็ตทริบิวท์ (Attribute Integration)
- 3) การรวมคลาส (Class Integration)

4.1 การรวมความหมาย

วิธีการรวมความหมายเป็นการรวมความหมายโดยฐานเชิงเดียวที่กัน เพื่อให้เป็นความหมายในสิ่งที่ปัจจุบันความหมายเดิม โดยการนำความหมายในที่นี้คือ ความหมายของคลาสรือความหมายของแอ็ตทริบิวท์

ผลลัพธ์ในการรวมความหมายของคลาสเกิดได้จากหลายกรณี เป็น จากการรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบเท่ากัน ซึ่งความหมายของคลาสใหม่นี้จะได้จากการรวมความหมายจากคลาสเดิม เพื่อที่ความหมายของคลาสใหม่จะปัจจุบันความหมายของคลาสเดิม หรือการรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบรูปแบบรูปแบบคลาสนี้จะสับคลาสรึ่งๆ กันได้รูปแบบคลาสและสับคลาส โดยที่ความหมายของรูปแบบคลาสจะต้องมีความหมายที่ครอบคลุมความหมายของสับคลาส ตั้งนี้ ความหมายของรูปแบบคลาสจะได้จากการรวมความหมายของสับคลาสให้ด้วย เป็นต้น และสำหรับการรวมความหมายของแอ็ตทริบิวท์ จะเกิดขึ้นเมื่อมีการรวมแอ็ตทริบิวท์ทั้งสองเข้าด้วยกัน

วิธีการรวมความหมาย มีดังนี้คือ

ให้ T1 และ T2 เป็นเทอมที่จะทำการรวมความหมาย ซึ่งเทอมนี้อาจหมายถึงคลาสรือแอ็ตทริบิวท์ ตั้งนี้ความหมายที่จะทำการรวมอาจหมายถึงความหมายของคลาสนี้หรือความหมายของแอ็ตทริบิวท์ตามลำดับ

และให้ T3 เป็นเทอมที่ได้จากการรวมความหมายของ T1 และ T2

ผลลัพธ์ความหมายที่มีห้องใน T1 และ T2 จะเป็นความหมายของ T3 โดยค่าของแต่ละความหมายจะได้จากการรูปแบบ (pattern) ค่าของความหมายนั้นๆ ใน T1 และ T2

ตัวอย่างจากการรวมความหมายของคลาส Student และคลาส GradStudent มีดังนี้คือ
Class semantics (คลาส Student) :

Faculty = {'science','engineer'}   Major = {'computer','math'}

Class semantics (คลาส GradStudent) :

Faculty = {'science','account','engineer'}

Major = {'computer','stat','math','electronics'}   Age = {40...65}

ความหมายรวมทั้งสิ้น :

Faculty = {'science','account','engineer'}

Major = {'computer','math','stat','electronics'}

4.2 การรวมและแยกทริบิวท์

ในการเปรียบเทียบและแยกทริบิวท์ a ของคลาส A และแยกทริบิวท์ b ของคลาส B และได้รับ
แยกทริบิวท์ทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน (ไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบแยกต่างกัน) เนื่องจากกระบวนการ
แยกทริบิวท์ทั้งสองเข้าด้วยกัน โดยจะพิจารณาส่วนประกอบของแยกทริบิวท์ ดังนี้คือ

- 1) ความหมายของแยกทริบิวท์
- 2) ชนิดข้อมูลของแยกทริบิวท์
- 3) ชื่อกำหนดบุคคลภาพของแยกทริบิวท์

4.2.1 ความหมายของแยกทริบิวท์

เมื่อทำการรวมสองแยกทริบิวท์เข้าด้วยกัน จะต้องมีการรวมความหมายของแยกทริบิวท์
ทั้งสอง (ตามบริเวณชื่อ 4.1) และหากขั้นตอนการเปรียบเทียบและแยกทริบิวท์ จะทราบได้ว่าแยกทริบิวท์
ทั้งสองจะมีฟังก์ชันในการแสดงความหมายของแยกทริบิวท์หรือไม่ ถ้ามี ผู้ทำการรวมจะต้อง
สร้างฟังก์ชันเพื่อใช้แสดงความหมายของแยกทริบิวท์นี้ให้เหมือนกัน เช่นในการรวมความหมาย
ของแยกทริบิวท์ height ใน 2 คลาสซึ่งมีความหมายดังนี้

height : real <unit-of-height = {'centimetre'}>

//คลาส Student (Schema1)

height : real <unit-of-height = {'metre'}>

//คลาส GradStudent (Schema2)

ซึ่งจากการเปรียบเทียบกับสองแยกทริบิวท์นี้จะได้รับ ทั้งสองมีความสัมพันธ์แบบพื้นฐานเมื่อ
ทำการรวมและแยกทริบิวท์ทั้งสองจะได้

[Attribute] : height

DataType : real ...

<Attribute Semantic> :

Semantic : unit-of-height . Value : centimetre,metre

Map function : true

...

กรณีที่ทำการรวมจะต้องสร้างฟังก์ชันเพื่อแปลงค่าของความหมายให้เหมือนกัน (เมื่อนำแบบจำลองซึ่งมุ่งความไปสร้างเป็นสกิมาร์คบันฐานซึ่งมุ่งฯ) หากเป็นฟังก์ชันเพื่อแปลงจากหน่วยเมตรเป็นเซนติเมตรหรือจากเมตรเป็นเมตร เมื่อต้น ตัวอย่างฟังก์ชันการแปลงหน่วยเมตรเป็นเซนติเมตรสำหรับแอ็คทิวิตี้ height ของคลาส GradStudent ใน Schema2 ให้มีหน่วยเดียวกับแอ็คทิวิตี้ height ของคลาส Student ใน Schema1 และคงได้ดังนี้

```
function Map_metre_height_to_centimetre (height in number) return number is
begin
    return height * 100;
end;
```

4.2.2 ชนิดข้อมูลของแอ็คทิวิตี้

สำหรับนิคชื่อมูลที่ต่างกันและเป็นชนิดข้อมูลตั้งเดิมของระบบ (Primitive type) ในงานวิจัยนี้จะนำการแปลงชนิดข้อมูล (Type Coercion) จาก [15] มาปรับใช้ดังแสดงในตารางที่ 4.1 โดยชนิดข้อมูลของระบบที่ใช้ได้แก่ String, Integer และ Real

ตารางที่ 4.1 หลักการแปลงชนิดข้อมูลจาก [15]

	STRING(N)	INTEGER	REAL
STRING(N2)	STRING(max(N1,N2))		
INTEGER		INTEGER	REAL
REAL		REAL	REAL

กรณีที่แอ็คทิวิตี้หนึ่งมีชนิดข้อมูลเป็นช่องระบบที่ต้องรับค่าโดยไม่ระบุชนิดข้อมูลเป็นค่าอื่น แอ็คทิวิตี้รวมที่ได้จะมีชนิดข้อมูลเป็นคลาส ซึ่งหมายความว่าแอ็คทิวิตี้ที่มีชนิดข้อมูลเป็นช่องระบบที่ต้องมีฟังก์ชันการแปลงแอ็คทิวิตี้เดิมไปเป็นแอ็คทิวิตี้ต่างๆ ในคลาสนั้น เช่น ในการรับความแอ็คทิวิตี้ color ซึ่งมีความสัมภันธ์เป็นแบบเท่ากันและมีชนิดข้อมูลต่างกันดังนี้

color : string(15) // Class Car (Schema1)

color : Color // Class Car (Schema2)

โดยที่ Class Color (Schema2) มีแอ็คทิวิตี้ red_id,green_id,blue_id

เมื่อทำการรวมสองแอ็คทริบิวท์นี้จะได้เป็น

```
[Attribute] : color
  DataType : Color ...
<Map Attribute From> :
  Attribute :color  Class :Car      Schema :Schema1
    DataType :String  Size :15  Set : false
    MapDataTypeFunction : Required
  Attribute :color  Class :Car      Schema :Schema2
    DataType :Color  Set : false
```

กรณีผู้ทำการรวมจะต้องสร้างฟังก์ชันเพื่อแปลงค่าแอ็คทริบิวท์ color ในคลาส Class ใน Schema1 ไปเป็นแอ็คทริบิวท์ red_id, green_id, blue_id ซึ่งตัวอย่างของฟังก์ชันนี้อาจมีลักษณะดังนี้

```
function map_color_id(gr In varchar) return t_color is
  col t_color;          // t_color is type of ( RED Int, GREEN Int, BLUE Int)
begin
  if (gr='black') then
    col:=t_color(0,0,0);
  elsif (gr='white') then
    col:=t_color(255,255,255);
  elsif (gr='brown') then
    col:=t_color(200,250,250);
  end if;
  return col;
end;
```

สำหรับกรณีที่แอ็คทริบิวท์ทั้งสองมีชนิดเดียวกันและเป็นคลาสทั้งคู่ เมื่อทำการรวมสองแอ็คทริบิวท์นี้จะทำการพิจารณาดังนี้

- ถ้าคลาสทั้งสองเป็นชุดเดียวกันและเป็นคลาสและสับคลาสกัน จะเลือกคลาสที่เป็นชุดเดียวกัน เป็นชนิดเดียวกันของแอ็คทริบิวท์จากการรวม
- ถ้าคลาสทั้งสองเป็นคลาสที่ไม่ซ่อนกัน จะเลือกชนิดเดียวกันที่เป็นชุดเดียวกันของคลาสที่ไม่ซ่อนกัน เป็นชนิดเดียวกันของแอ็คทริบิวท์จากการรวม

4.2.3 ข้อกำหนดคุณภาพของแอ็คทริบิวท์

ข้อกำหนดคุณภาพของแอ็คทริบิวท์ที่佳ารณ์เพื่อให้ในการร่วม 2 สังกัดจะคือ

- 1) ค่าที่เป็นไปได้ของแอ็คทริบิวท์
- 2) การเขียนกับค่าของแอ็คทริบิวท์อื่น

4.2.3.1 ค่าที่เป็นไปได้ของแอ็คทริบิวท์

ผลที่ได้จากขั้นตอนการเปรียบเทียบ จะมีการระบุด้วยว่า แอ็คทริบิวท์ทั้งสองจะต้องมี พังก์ชันการแปลงค่าที่เป็นไปได้หรือไม่ เช่น ใน佳ารณ์ของแอ็คทริบิวท์ sex และ gender ซึ่งมีความสัมพันธ์แบบความหมายเหมือนกันแต่มีค่าที่เป็นไปได้ต่างกัน

```

sex : string(1)           //Class Student (Schema1)

Integrity constraint : sex = {'F','M'}
```

```

gender : string(10)        //Class GradStudent (Schema2)

Integrity constraint : gender = {'Female','Male'}
```

เมื่อทำการร่วมและทริบิวท์ทั้งสองจะได้เป็น

```

[Attribute] : sex

    DataType : string  Size : 10  Set : false
    <Attribute Constraint> Possible Value : F,Female,M,Male
    MapValueFunction : Required
    <Map Attribute From> :
        Attribute :sex  Class :Student  Schema :Schema1
        DataType :String  Size :1  Set : false
        Possible Value : F,M
        Attribute :gender  Class :GradStudent  Schema :Schema2
        DataType :String  Size :10  Set : false
        Possible Value : Female,Male
```

กรณีนี้แอ็คทริบิวท์ทั้งสองมีรูปแบบเดียวกัน จึงแอ็คทริบิวท์จากการร่วมจะได้จากการเลือกชื่อให้รูปหนึ่งเป็นชื่อใหม่ และผู้ที่ทำการร่วมจะต้องสร้างฟังก์ชันเพื่อแปลงค่าที่เป็นไปได้ของแอ็คทริบิวท์ ให้เนื่องกัน จากตัวอย่างเช่นจะสร้างฟังก์ชันแปลงค่า F และ M เป็น Female และ Male ตามลำดับหรือแปลงค่า Female และ Male เป็น F และ M เป็นตัวอักษรฟังก์ชันที่ใช้แปลงค่า F และ M เป็น Female และ Male สำหรับแอ็คทริบิวท์ sex ของคลาส Student ใน Schema1 มีดังนี้

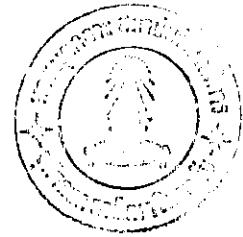
```

function Map_sex_value (sex in varchar) return varchar is
    new_sex varchar;
```

```

begin
    if (sex = 'F') then new_sex = 'Female';
    elseif (sex = 'M') then new_sex = 'Male';
    return new_sex;
end;

```


4.2.3.2 การเขียนกับค่าของแอตทริบิวท์อื่น

ในขั้นตอนการเปลี่ยนเทียบจะมีการพิจารณาการเขียนกับค่าของแอตทริบิวท์อื่น และจะมีการระบุว่าต้องการฟังก์ชันการแปลงค่าที่เป็นไปได้สำหรับแอตทริบิวท์ที่มีการเขียนต่อ กันหรือไม่ เช่น คลาส Student ใน Schema1 มีการกำหนดการเขียนกับค่าของแอตทริบิวท์อื่น สำหรับแอตทริบิวท์ title และ sex ดังนี้

$$\text{title} = 'Ms' \leftrightarrow \text{sex} = 'F' \text{ และ } \text{title} = 'Mr' \leftrightarrow \text{sex} = 'M' \quad \dots \dots \dots \quad (4.1)$$

หมายความว่า แอตทริบิวท์ title จะเขียนกับค่าของแอตทริบิวท์ sex เช่นถ้าค่าของแอตทริบิวท์ sex เป็น 'F' แล้ว ค่าของแอตทริบิวท์ title จะเป็น 'Ms' และถ้าค่าของแอตทริบิวท์ sex เป็น 'M' แล้ว ค่าของแอตทริบิวท์ title จะเป็น 'Mr'

และมีการกำหนดค่าที่เป็นไปได้ของแอตทริบิวท์ทั้งสองดังนี้

$$\text{title} = \{'Ms', 'Mr'\} \text{ และ } \text{sex} = \{'F', 'M'\}$$

คลาส GradStudent ใน Schema2 ไม่มีการกำหนดการเขียนกับค่าของแอตทริบิวท์ สำหรับแอตทริบิวท์ gender และ title แต่มีการกำหนดค่าที่เป็นไปได้ของแอตทริบิวท์ sex ดังนี้

$$\text{sex} = \{'Female', 'Male'\}$$

ผลที่ได้จากการเปลี่ยนเทียบจะได้รูป แอตทริบิวท์ title (คลาส Student / Schema1) กับ แอตทริบิวท์ title (คลาส GradStudent / Schema2) มีความสัมพันธ์แบบเท่ากัน ซึ่งสามารถกันได้และแอตทริบิวท์ sex (คลาส Student / Schema1) กับ แอตทริบิวท์ gender (คลาส GradStudent / Schema2) มีความสัมพันธ์แบบความหมายเหมือนกัน ซึ่งสามารถกันได้ ทำให้ได้แอตทริบิวท์ในแบบจำลองข้อมูลรวม คือ title และ sex โดยแอตทริบิวท์ sex จะมีฟังก์ชันการแปลงค่าสำหรับค่าที่แยกต่างหากของแอตทริบิวท์ sex และ gender (ดังตัวอย่าง 4.2.3.1 ซึ่งผู้ทำการออกแบบได้เลือกให้ค่าที่เป็นไปได้ของแอตทริบิวท์ sex ในแบบจำลองรวมคือ Female และ Male) และ สำหรับแอตทริบิวท์ title (คลาส Student / Schema1) ซึ่งมีการเขียนกับค่าของแอตทริบิวท์ sex (คลาส Student / Schema1) จากการระบุใน (4.1) ผลลัพธ์ได้แอตทริบิวท์ title ซึ่งเขียนกับแอตทริบิวท์ sex ในแบบจำลองรวมด้วย ดังนั้นในแบบจำลองข้อมูลรวมจะมีการระบุว่า แอตทริบิวท์ title คลาสจะมีฟังก์ชันการแปลงค่าโดยจะพิจารณาหัวเมืองกับแอตทริบิวท์ที่มีการเขียนต่อ กันด้วย ในที่นี้คือแอตทริบิวท์ sex ซึ่งแสดงได้ดังนี้

```

[Attribute] : title
    DataType : string  Size : 6  Set : false
    MapValueFunction : Required
    AttributeConsideredTogether : Attribute : sex Class: Student
    <Map Attribute From> :
        Attribute :title  Class :Student  Schema :Schema1
        DataType :String  Size : 6  Set : false
        Possible Value : Mr,Ms
        Attribute :title  Class :GradStudent  Schema :Schema2
        DataType :String  Size : 6  Set : false

```

กรณีที่ทำการรวมອາจกำหนดการรับต่อ กันระหว่างแอ็คทิวิตี้ title และ sex ดังแสดงใน (4.2)

`title='Miss' ↔ sex='Female' และ title='Mister' ↔ sex='Male'` .....(4.2)

ดังนั้นแอ็คทิวิตี้ title ที่ได้จากการรวมแอ็คทิวิตี้ title ของคลาส Student (Schema1) กับแอ็คทิวิตี้ title ของคลาส GradStudent (Schema2) เช้าด้วยกัน ความมีฟังก์ชันการแปลงค่า โดยการพิจารณาค่าของแอ็คทิวิตี้ sex ในคลาส Student และคลาส GradStudent เป็นดังนี้

```

function Map_title_value (sex in varchar) return varchar is
    new_title varchar;
begin
    if(sex = 'F')then new_title = 'Miss';           //class Student / Schema1
    elsif (sex = 'M') then new_title = 'Mister';
    elsif (sex = 'Female') then new_title = 'Miss'; //class GradStudent / Schema2
    elsif (sex = 'Male') then new_title = 'Mister'
    return new_title;
end;

```

4.3 การรวมคลาส

ความซ้ำที่ได้จากการบีบคลาสต่างๆ จากแบบจำลองชื่อ มูต 2 ชุด จะนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อทำการรวมคลาส รูปที่ 4.1 แสดงขั้นตอนโดยรวมในการรวมคลาสต่างๆ ที่มีความซ้ำที่ซึ่งความซ้ำที่ได้จากขั้นตอนการบีบคลาสได้แก่ ความซ้ำที่แบบแปลน เท่ากัน ความซ้ำที่แบบรูปของคลาส ความซ้ำที่แบบสับคลาส ความซ้ำที่แบบที่น้อง หรือ ความซ้ำที่แบบแยกต่างกันนั้น จะแสดงถึงความเนื่องและความแยกส่วนในระดับที่แยกต่างกันของไปในงานวิจัยนี้จะทำการจัดลำดับความสำคัญ (Priority) ของความซ้ำที่คลาสนั้น

ในแบบจำลองชื่อມูลหนึ่งจะมีห้องคลาสต่างๆ ในอิเก้แบบจำลองหนึ่งและพิจารณาความคลาสนั้นตามความสัมพันธ์ที่มีความสำคัญที่สุดก่อน เพราะการเรียนในลักษณะที่ต่างกันจะได้รูปแบบที่ต่างกันได้ทั้งนี้การศึกษาดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ (1) ความสัมพันธ์แบบเท่ากัน (2) ความสัมพันธ์แบบชูเปอร์คลาส/สับคลาส (3) ความสัมพันธ์แบบพื้นฐาน (4) ความสัมพันธ์แบบแยกต่างกัน ตัวอย่างเช่น คลาส A ในแบบจำลอง Schema1 มีความสัมพันธ์แบบเท่ากันกับคลาส B ในแบบจำลอง Schema2 และมีความสัมพันธ์แบบชูเปอร์คลาสกับคลาส C ในแบบจำลอง Schema2 เช่นกัน ในการสร้างแบบจำลองรวมจะพิจารณาห้อง A และ B ตามหลักการเรียนความสัมพันธ์แบบเท่ากันก่อน จากนั้นจึงทำการรวม A กับ C ตามหลักการรวมความสัมพันธ์แบบชูเปอร์คลาส

จากข้อที่ 4.1 วิธีในการรวมคลาสต่างๆ เพื่อให้เป็นแบบจำลองชื่อມูลรวม สามารถอธิบายได้เป็นหลายส่วน ดังนี้คือ

- 1) การรวมคลาสโดยการพิจารณาความสัมพันธ์
- 2) การซ่อนความสัมพันธ์แบบแยกกันระหว่างคลาสรวมที่ได้จาก 1)
- 3) การรวมคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคำที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับแยกห้องไว้

4.3.1 การรวมคลาสโดยการพิจารณาความสัมพันธ์

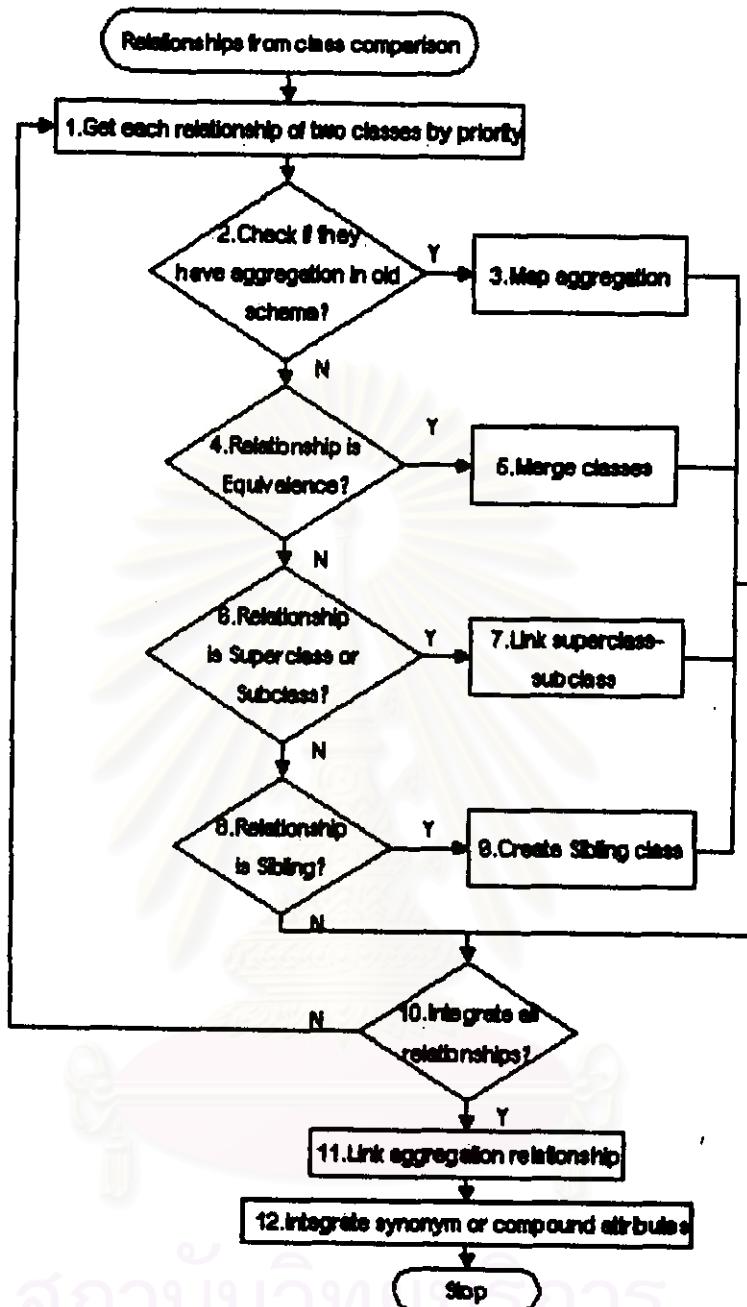
หลักการรวมคลาส สามารถแบ่งได้เป็นหลายกรณีตามหลักการรวมความสัมพันธ์ที่ได้จากการบูรณาการเพื่อลดค่าใช้จ่ายของคลาส ดังนี้คือ

กฎที่ 1 การรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบเท่ากัน (ข้อตอนที่ 5 จากข้อที่ 4.1)

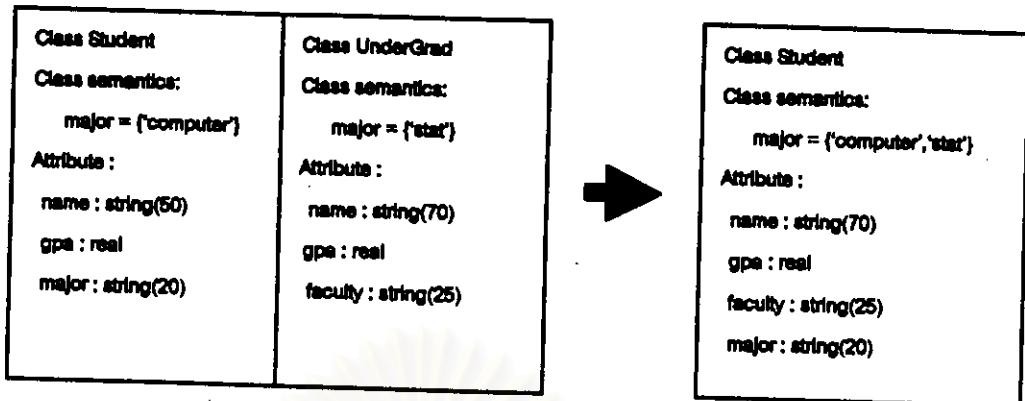
เมื่อคลาส 2 คลาสมีความสัมพันธ์แบบเท่ากัน จะทำการรวมคลาสทั้งสองเข้าด้วยกันโดยมีรั้นตอน ดังนี้คือ

1. รวมความหมายของคลาสทั้งสอง
2. รวมสุสัมภพห้องห้องคลาสทั้งสอง โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างแยกห้องไว้ที่น้ำมาร่วมกัน

กฎที่ 4.2 เป็นตัวอย่างการรวมคลาส Student ใน Schema1 และคลาส UnderGrad ใน Schema2 ที่มีความสัมพันธ์แบบเท่ากัน โดยคลาสรวมที่ได้มีรายละเอียดของความตั้งแต่งในกฎที่ 4.3

รูปที่ 4.1 ขั้นตอนโดยรวมในการรวมคลาส
จุดลงกราฟเมทริยาลย์

รูปที่ 4.2 ตัวอย่างการรวมคลาสที่มีความซ้ำพันธ์แบบเท่ากัน

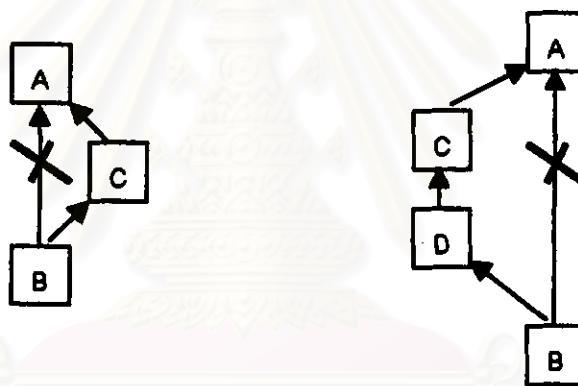
```
[Class] : Student (Source - Schema:Schema1 /Class:student , Schema:Schema2/Class:UnderGrad)
<Class Attribute>
[Attribute] : name
  DataType : string  Size : 70 Set : false
<Map Attribute From> :
  Attribute : name  Class : Student  Schema : Schema1
    DataType : string  Size : 50 Set : false
  Attribute : name  Class : UnderGrad  Schema : Schema2
    DataType : string  Size : 70 Set : false
[Attribute] : gpa
  DataType : real  Set : false
<Map Attribute From> :
  Attribute : gpa  Class : Student  Schema : Schema1
    DataType : real  Set : false
  Attribute : gpa  Class : UnderGrad  Schema : Schema2
    DataType : real  Set : false
[Attribute] : faculty
  DataType : string  Size : 25 Set : false
<Map Attribute From> :
  Attribute : faculty  Class : UnderGrad  Schema : Schema2
    DataType : string  Size : 25 Set : false
[Attribute] : major
  DataType : string  Size : 20 Set : false
<Map Attribute From> :
  Attribute : major  Class : Student  Schema : Schema1
    DataType : String  Size : 20 Set : false
```

รูปที่ 4.3 รายละเอียดของคลาสร่วมที่ได้จากการรวมคลาสในรูปที่ 4.2

แบบที่ 2 การรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบรูปแบบตัวต่อตัว/สับคลาส(ข้อตอนที่ 7 จาก รูปที่ 4.1)

ในกรณีที่คลาส A มีความสัมพันธ์แบบรูปแบบตัวต่อตัว/สับคลาส B หรือคลาส B มีความสัมพันธ์แบบสับคลาสกับคลาส A ขั้นตอนในการรวมคลาสทั้งสองมีดังนี้คือ

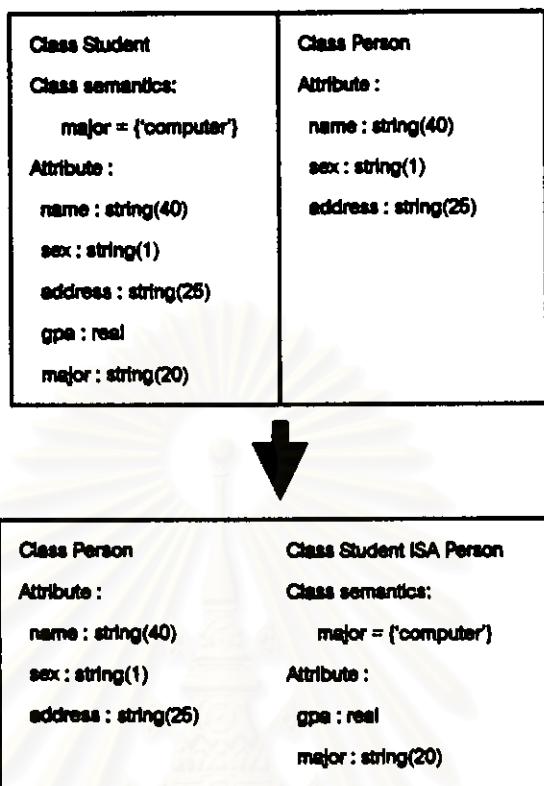
1. เชื่อมความสัมพันธ์โดยให้คลาส A เป็นรูปแบบตัวต่อตัวของคลาส B
2. ความหมายของคลาส A ได้จากการรวมความหมายเดิมของคลาส A กับความหมายของคลาส B โดยที่ความหมายของคลาส B ยังคงเดิม
3. แยกทริปิว่าของคลาส B ที่มีความสัมพันธ์กับแยกทริปิว่าของคลาส A จะทำการรวมกันในคลาส A
4. กำจัดเส้นทางการสืบทอดที่ร้าวซ้อน โดยพิจารณากราฟมีลูป (loop) ระหว่าง A, B และคลาสอื่นในแบบจำลองงาน จะตัดเส้นทางระหว่าง A และ B ดังแสดงในรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 การตัดความสัมพันธ์การสืบทอดที่ร้าวซ้อน

รูปที่ 4.5 เมื่อห่อป่างการรวมคลาส Student และคลาส Person ชั้นคลาส Student มีความสัมพันธ์แบบสับคลาสกับคลาส Person

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.5 ตัวอย่างการรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบชุปป์คลาส/ลับคลาส

กรณีที่ 3 การรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบพื้นดงกับคลาส B ทั้งสองในการรวมคลาสที่เดียว

กรณีที่คลาส A มีความสัมพันธ์แบบพื้นดงกับคลาส B ทั้งสองในการรวมคลาสที่เดียว จะพิจารณาถ้าหากคลาส A และ B ในแบบจำลองชั้นมูลค่าไม่มีการสืบทอดจากชุปป์คลาส หรือทั้งคลาส A และ B ไม่มีชุปป์คลาสโดยตรง (immediate superclass) ห่วงกัน จะทำการรวมห้องเดียวกันได้ดังนี้คือ

- สร้างคลาสใหม่คือคลาส C ให้เป็นชุปป์คลาสโดยตรงของคลาส A และ B
- ความหมายของคลาส C ได้จากการรวมความหมายของคลาส A และ B โดยที่ความหมายของคลาส A และ B ยังคงเดิม
- แยกทรัพยากรของคลาส A และ B ที่มีความสัมพันธ์กัน จะทำการรวมกันและซ้ายไปไว้ในคลาส C
- หากความสัมพันธ์ของคลาส C กับชุปป์คลาสทั้งสองของคลาส A และ B ซึ่งเป็นความสัมพันธ์กันจะทำการรวมกัน โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ในห้องเดียวกัน

ในกรณีที่คลาส A และ B มีรูปแบบคลาสโดยคลุมกัน จะไม่ทำการรวมเข้าด้วยกัน เพราะถ้าหากคลาส A และ B เป็นคลาสที่น้องกันอยู่แล้ว

รูปที่ 4.6 เป็นตัวอย่างแบบจำลองชั้นมูล 2 ชุด ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบคลาสต่างๆ จะได้ความสัมพันธ์ดังแสดงในตารางที่ 4.2 และจะทำการรวมตามรูปที่แสดงด้วยแผนภาพในรูปที่ 4.7 ซึ่งในที่สุดจะได้แบบจำลองชั้นมูลความสัมพันธ์รูปที่ 4.8

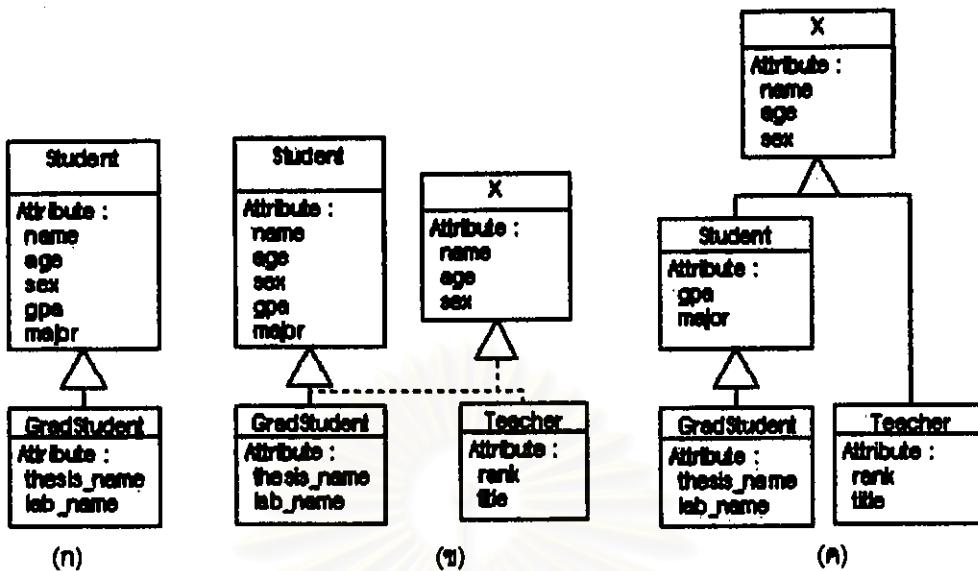
Scheme1	Scheme2	
Class GradStudent	Class Student	Class Teacher
Attribute :		
name : string(50)	name : string(50)	name : string(50)
age : integer	age : integer	age : integer
sex : string(1)	sex : string(1)	sex : string(1)
gpa : real	gpa : real	rank : string(36)
major : string(20)	major : string(20)	title : string(30)
thesis_name : string(100)		
lab_name : string(30)		

รูปที่ 4.6 ตัวอย่างแบบจำลองชั้นมูล 2 ชุดสำหรับการรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบที่น้อง

ตารางที่ 4.2 ความสัมพันธ์จากการเปรียบเทียบคลาสในรูปที่ 4.6

Scheme2	Student	Teacher
Scheme1		
GradStudent	Subclass	Sibling

ผลงานนวัตกรรม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.7 ขั้นตอนการรวมคลาสโดยแผนภาพจากแบบจำลองชื่อ默在ในรูปที่ 4.6

Class Person			
Attribute :	Class Student ISA Person	Class Teacher ISA Person	Class GradStudent ISA Student
name : string(50)	Attribute :	Attribute :	Attribute :
age : integer	gpa : real	rank : string(35)	thesis_name : string(100)
sex : string(1)	major : string(20)	title : string(30)	lab_name : string(30)

รูปที่ 4.8 แบบจำลองชื่อ默在ที่ได้จากการรวมแบบจำลองชื่อ默在ในรูปที่ 4.6

จากความสัมพันธ์ในตารางที่ 4.2 จะทำการรวมคลาสต่างๆ ดังนี้

- รวมคลาส **GradStudent** และคลาส **Student** ด้วยความสัมพันธ์แบบสืบคลาส (รูปที่ 4.7 (ก))
- รวมคลาส **GradStudent** และคลาส **Teacher** ด้วยความสัมพันธ์แบบพ่อเมืองโดยมีรั้น ตชณการรวมความสัมพันธ์แบบพ่อเมืองดังนี้
  1. จะสร้างคลาสใหม่ ในที่นี้คือคลาส **X** ให้เป็นฐานของคลาส **GradStudent** และคลาส **Teacher**
  2. ความหมายของคลาส **X** ให้จากการรวมความหมายของคลาส **GradStudent** และคลาส **Teacher**
  3. แยกทรัพยากรของคลาส **GradStudent** และคลาส **Teacher** ที่มีความสัมพันธ์ กัน จะทำการรวมกันและถ่ายมาให้ในคลาส **X** (ดูรูปที่ 4.7 (ข))

4. นำคลาส X นี้เป็นความสัมพันธ์กับชุดข้อมูลคลาส GradStudent และ Teacher ซึ่งในที่นี้ต้องคลาส Student เพียงคลาสเดียว โดยคลาส X มีความสัมพันธ์แบบชุดข้อมูลคลาสกับคลาส Student จากนั้นจึงทำการรวมคลาส X กับคลาส Student ด้วยความสัมพันธ์แบบชุดข้อมูลคลาสซึ่งในที่สุดจะได้เป็นรูป 4.7 (ค) ทั้งนี้ผู้ทำการรวมอาจตั้งชื่อคลาส X ในไมเป็นคลาส Person สำหรับแบบจำลองข้อมูลความที่ได้ แสดงในรูปที่ 4.8

กรณีที่ 4 การรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบแยกต่างกัน

คลาสที่มีความสัมพันธ์เป็นแบบแยกต่างกันจะหมายถึงว่าคลาสทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงไม่ต้องทำการรวมกัน

กรณีที่ 5 การรวมคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบแยกกันในแบบจำลองข้อมูลเดิม (ขั้นตอนที่ 3 จากรูปที่ 4.1)

กรณีนี้เกิดจากคลาส A และ B มีความสัมพันธ์แบบเท่ากัน ความสัมพันธ์แบบชุดข้อมูลความที่ได้ทำการรวมกับคลาส C (ด้วยความสัมพันธ์แบบเท่ากัน) ซึ่งอยู่ในแบบจำลองเดียวกับ B ก่อนหน้านี้แล้ว และเพราคลาส C มีความสัมพันธ์แบบแยกกันกับคลาส B และคลาส C กับคลาส B ไม่มีความสัมพันธ์ในส่วนของการเป็นชุดข้อมูลคลาสหรือสับคลาสกัน ดังนั้นเราจะไม่รวมคลาส A และ B ตามความสัมพันธ์ที่ได้จากการเปรียบเทียบ เพราเราจะยึดตามความสัมพันธ์เดิมที่มีในแบบจำลองข้อมูลเดิมเป็นหลัก แต่จะทำการรวมแยกกันเป็นสองคลาส A และ B ตามนี้จะทำการเชื่อมความสัมพันธ์ในส่วนของแยกกันก่อนระหว่างคลาส A และ B ซึ่งจะได้กล่าวถึงในหัวข้อ 4.3.2 ต่อไป

รูปที่ 4.9 แสดงแบบจำลองข้อมูล Schema1 และ Schema2 ซึ่งมีความสัมพันธ์ของคลาสต่างๆ ดังตารางที่ 4.3 โดยจะมีขั้นตอนการรวมดังนี้

- 1) รวมคลาส Teacher จาก Schema1 และ Schema2 ที่มีความสัมพันธ์แบบเท่ากัน
- 2) รวมคลาส Teacher (Schema1) และคลาส Faculty (Schema2) ที่มีความสัมพันธ์แบบสับคลาสเพื่อคลาส Teacher ของ Schema1 ให้รวมกับคลาส Teacher ของ Schema2 แล้วในขั้น 1) และคลาส Teacher (Schema2) มี

ความสัมพันธ์ในสังกัดและเอกสารเรียนรู้บคคล Faculty ใน Schema2 ดังนี้
จะไม่รวมคลาส Teacher (Schema1) กับคลาส Faculty (Schema2) ด้วย
ความสัมพันธ์แบบสับคลาสเพื่อจะทำการรวมและทำให้เป็นที่มีความสัมพันธ์กัน
ในการนี้มีคือจะรวมและทำให้เป็น faculty_name และ faculty_code ของ
คลาส Teacher (Schema1) เข้ากับและทำให้เป็น faculty_name และ
faculty_code ในคลาส Faculty ตามลำดับ ซึ่งคลาสต่างๆ ที่ได้สำหรับแบบ
จำลองชื่อมูลค่าจะได้ตั้งกฎที่ 4.10 และในที่สุดความสัมพันธ์แบบเอกสารเรียน
รู้นี้จะห่วงคลาส Teacher และคลาส Faculty จะถูกเชื่อมโดยจะแสดงใน
ส่วนต่อไป

Schema1	Schema2	
Class Teacher	Class Teacher	Class Faculty
Attribute :	Attribute :	Attribute :
name : string(50)	name : string(50)	faculty_name : string(10)
rank : string(10)	rank : string(10)	faculty_code : string(4)
salary : real	title : string(10)	
faculty_name : string(10)	salary : real	
faculty_code : string(4)	faculty : Faculty	

รูปที่ 4.9 ตัวอย่างแบบจำลองชื่อมูล 2 ที่ส่วนรับการรวมคลาสที่มี
ความสัมพันธ์แบบเอกสารเรียนรู้ในแบบจำลองเดิม

หัวข้อที่ 4.3 ความสัมพันธ์จากการเปรียบเทียบคลาสในกฎที่ 4.9

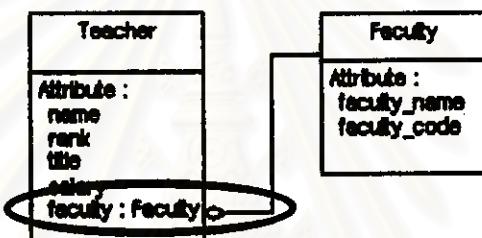
Schema2	Teacher	Faculty
Schema1		
Teacher	Equivalence	Subclass

Teacher	Faculty
Attribute : name rank title salary faculty	Attribute : faculty_name faculty_code

รูปที่ 4.10 คลาสต่างๆ ในแบบจำลองชื่อมูลที่ได้จาก
การรวมแบบจำลองชื่อมูลในกฎที่ 4.9

4.3.2 การเชื่อมความสัมพันธ์แบบกรีเกชันของคลาส (ขั้นตอนที่ 11 จาก群ที่ 4.1)

หลังจากทำการรวมคลาสต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันแล้วจะทำการเชื่อมความสัมพันธ์ในสังคมแบบกรีเกชันโดยพิจารณาว่า คลาสที่มีความสัมพันธ์แบบกรีเกชันในแบบจำลองร้องมูลเดิมได้ถูกต้องเป็นคลาสได้ในแบบจำลองร้องมูลรวม ซึ่งจะทำให้มีการเชื่อมความสัมพันธ์กับคลาสได้ถูกต้อง 群ที่ 4.11 จะแสดงการเชื่อมความสัมพันธ์แบบกรีเกชันในแบบจำลองร้องมูลเดิมได้จากการรวมแบบจำลองร้องมูลรวม ซึ่งจะทำให้มีการเชื่อมความสัมพันธ์กับคลาสได้ถูกต้อง 群ที่ 4.11 จะแสดงการเชื่อมความสัมพันธ์แบบกรีเกชันจากการรวมคลาส ที่ได้จากการรวมแบบจำลองร้องมูลใน群ที่ 4.9 ซึ่งกรณีคลาส Teacher ใน Schema2 มีความสัมพันธ์แบบกรีเกชันกับคลาส Faculty ใน Schema2 (ฝ่ายทางแยกทริปิวาร์ faculty) คลาส Teacher และคลาส Faculty นี้ได้ถูกย้ายมาอยู่ในคลาส Teacher และคลาส Faculty ใน群ที่ 4.11 ตามลำดับ ดังนั้นจะทำการเชื่อมความสัมพันธ์แบบกรีเกชันมีโดยให้รันนิคร้องมูลรวมแยกทริปิวาร์ faculty ในคลาส Teacher เป็นคลาส Faculty

群ที่ 4.11 แบบจำลองร้องมูลโดยแผนภาพคลาสที่ได้จากการรวมการเชื่อมความสัมพันธ์แบบกรีเกชันจากการรวมแบบจำลองร้องมูลใน群ที่ 4.9

4.3.3 การรวมค่าที่มีความหมายเหมือนกันหรือค่าที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับแยกทริปิวาร์ (ขั้นตอนที่ 12 จาก群ที่ 4.1)

เนื่องจากการระบุค่าที่มีความหมายเหมือนกันและค่าที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับแยกทริปิวาร์ได้ สามารถระบุได้ผ่านความสัมพันธ์แบบกรีเกชัน เช่น

`Schema1.Student.faculty.name = Schema2.GradStudent.faculty_name`

ซึ่งเป็นการระบุค่าที่มีความหมายเหมือนกันจาก群ที่ 3.1 โดยแยกทริปิวาร์ faculty ของคลาส Student มีความสัมพันธ์แบบกรีเกชันกับคลาส Faculty_Detail ดังนั้นจึงต้องทำการรวมคลาสต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันก่อนจึงจะสามารถแยกทริปิวาร์ต่างๆ ที่มีความหมายเหมือนกันหรือเป็นส่วนประกอบกันตามที่ผู้ทำการรวมได้ระบุให้ถูกต้อง

สรุปในกระบวนการแยกทริปิวาร์ที่มีความหมายเหมือนกัน มีดังนี้

ให้ Path1 และ Path2 เป็นเส้นทางการเข้าถึงแยกทริปิวาร์ได้ ที่มีความหมายเหมือนกัน โดยสามารถฝ่าความสัมพันธ์แบบกรีเกชันกับคลาสต่างๆ ตามที่ผู้ทำการรวมได้ระบุให้โดยที่ `Path1 = Class.attribute.attribute....attribute` สำหรับแบบจำลองร้องมูลที่ 1

Path2 = Class.attribute.attribute....attribute สำหรับแบบจำลองชื่อ模ที่ 2

1. หากคลาสเดิมต้นจาก Path1 และ Path2 ร่วมเป็นคลาสได้ในแบบจำลองชื่อ模ที่ 2 โดย A เป็นคลาสเดิมต้นจาก Path1 และ B เป็นคลาสเดิมต้นจาก Path2
2. ถ้า A ประกอบด้วยแอ็ตทริบิวต์จากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path1 ไม่มีการผ่านความสัมพันธ์แบบแอ็คเซสชันแล้ว จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path1 เข้ากับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path2 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path1 ออก
3. ถ้า A ประกอบด้วยแอ็ตทริบิวต์จากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path2 ไม่มีการผ่านความสัมพันธ์แบบแอ็คเซสชันแล้ว
  - ถ้า A เป็นคลาสเดียวกับ B ในแบบจำลองชื่อ模ที่ 2 จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path2 กับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path1 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path2 ออก
  - ถ้า B เป็นรูปแบบคลาสของ A ในแบบจำลองชื่อ模ที่ 2 จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path2 กับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path1 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path2 ออกพร้อมทั้งย้าย Path1 ไปที่ B.
  - ถ้า A เป็นคลาสที่มีอยู่แล้วในแบบจำลองชื่อ模ที่ 2 จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path2 กับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path1 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path2 ออกพร้อมทั้งย้าย Path1 ไปที่รูปแบบคลาสของ A และ B
4. ถ้า B ประกอบด้วยแอ็ตทริบิวต์จากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path2 ไม่มีการผ่านความสัมพันธ์แบบแอ็คเซสชันแล้ว จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path2 เข้ากับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path1 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path2 ออก
5. ถ้า B ประกอบด้วยแอ็ตทริบิวต์จากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path1 ไม่มีการผ่านความสัมพันธ์แบบแอ็คเซสชันแล้ว
  - ถ้า A เป็นคลาสเดียวกับ B ในแบบจำลองชื่อ模ที่ 2 จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path1 กับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path2 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path1 ออก
  - ถ้า A เป็นรูปแบบคลาสของ B ในแบบจำลองชื่อ模ที่ 2 จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path1 กับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path2 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path1 ออกพร้อมทั้งย้าย Path2 ไปที่ A
  - ถ้า A เป็นคลาสที่มีอยู่แล้วในแบบจำลองชื่อ模ที่ 2 จะทำการรวมแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายจาก Path1 กับแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายใน Path2 และลบแอ็ตทริบิวต์สุดท้ายของ Path1 ออกพร้อมทั้งย้าย Path2 ไปที่รูปแบบคลาสของ A และ B

ขั้นตอนวิธีที่ใช้ในการร่วม 2 แอ็ตทริบิวท์ที่มีความหมายเหมือนกันลงกล่าวจะดังนี้
การพิจารณาเส้นทางในการเข้าถึงแอ็ตทริบิวท์ที่สัมภากการระบุของผู้ทำกระบวนการ จากนั้นจะทำการร่วมแอ็ตทริบิวท์โดยทางที่เหมือนกัน และสุดท้ายจะคัดเส้นทางที่เข้าชื่อนี้ออกไปเส้นทางหนึ่ง

กฎที่ 4.12 (ก) เป็นแผนภาพคลาสที่ได้จากการร่วม Schema1 และ Schema2 ในกฎที่ 3.1 และกฎที่ 4.12 (ข) แสดงการร่วมแอ็ตทริบิวท์จากกระบวนการคำเมื่อ

Schema1.Student.faculty.name = Schema2.GradStudent.faculty_name

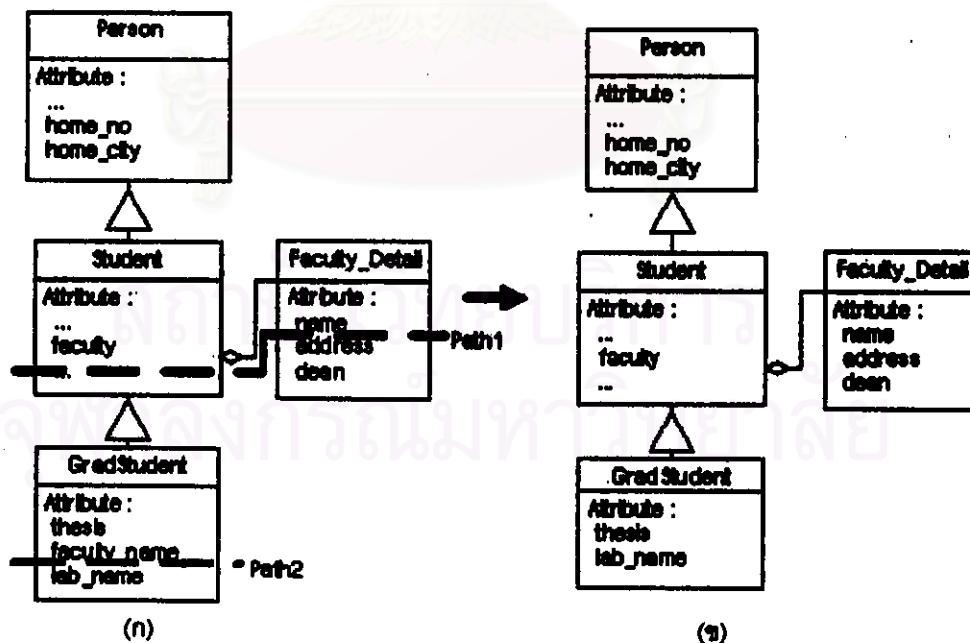
ซึ่งจะได้ว่า Path1 = Student.faculty.name

Path2 = GradStudent.faculty_name

คลาสเริ่มต้นจาก Path1 ในแบบจำลองชื่อมุมรวมคือ คลาส Student

คลาสเริ่มต้นจาก Path2 ในแบบจำลองชื่อมุมรวมคือ คลาส GradStudent

จะได้ว่าแอ็ตทริบิวท์ชื่อหน่วยงานในคลาส GradStudent สามารถเข้าถึงได้สองเส้นทางตาม Path1 และ Path2 ซึ่งมีกระบวนการบูรณาเมืองกัน ดังนี้จากกฎที่ 4 ข้างต้น จะทำการร่วมแอ็ตทริบิวท์ faculty_name (คลาส GradStudent) กับแอ็ตทริบิวท์ name (คลาส Faculty_Detail) จากนั้นจะลบแอ็ตทริบิวท์ faculty_name ในคลาส GradStudent ซึ่งผลที่ได้จะแสดงดังกฎที่ 4.12 (ก)

กฎที่ 4.12 ตัวอย่างการร่วมแอ็ตทริบิวท์ที่มีความหมายเหมือนกัน
จากแบบจำลองชื่อมุมในกฎที่ 3.1

รั้นตอนวิธีที่ใช้ในการหานมและทริปิวท์ที่เป็นส่วนประกอบกันจะทำได้ในลักษณะเดียวกัน
เพื่อเป็นการหานมและประกอบกันโดยเส้นทางเดียวกับแบบทริปิวท์ล็อก โดยมีวิธีดังนี้

ให้ Path1 และ Path2 เป็นเส้นทางในการหานมและทริปิวท์ที่เป็นส่วนประกอบกัน โดยสามารถฝึกฝนความตั้งใจแบบแยกกัน ตามที่ผู้ที่ทำการหานมได้ระบุไว้

โดยที่ Path1 = Class.attribute.attribute....attribute สำหรับแบบจำลองชื่อ暮ที่ 1

Path2 = Class.attribute.attribute....attribute +

Class.attribute.attribute....attribute + ... สำหรับแบบจำลองชื่อ暮ที่ 2

1. หากคลาสเดิมต้นจาก Path1 และ Path2 ค่าเป็นคลาสใดในแบบจำลองชื่อ暮ก็ตาม โดย A เป็นคลาสเดิมต้นจาก Path1 และ B เป็นคลาสเดิมต้นจาก Path2
2. ถ้า A ประกอบด้วยแบบทริปิวท์จากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path1 ไม่มีการฝึกหานมสัมพันธ์แบบแยกกันแล้ว จะทำการรวมสูตรและทริปิวท์สูตรท้ายจาก Path2 เข้ากับแบบทริปิวท์สูตรท้ายใน Path1 ในลักษณะการเป็นส่วนประกอบ และย้ายและลบแบบทริปิวท์สูตรท้ายใน Path1 ไปที่คลาสของแบบทริปิวท์สูตรท้ายใน Path2 และลบแบบทริปิวท์สูตรท้ายของ Path1 ออก
3. ถ้า A ประกอบด้วยแบบทริปิวท์จากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path2 ไม่มีการฝึกหานมสัมพันธ์แบบแยกกันแล้ว
  - ถ้า A เป็นคลาสเดียวกับ B ในแบบจำลองชื่อ暮ก็ตาม จะทำการรวมสูตรและทริปิวท์สูตรท้ายจาก Path2 เข้ากับแบบทริปิวท์สูตรท้ายใน Path1 ในลักษณะการเป็นส่วนประกอบและลบแบบทริปิวท์สูตรท้ายของ Path2 ออกพร้อมกับย้าย Path1 ไปที่ B
  - ถ้า A เป็นคลาสพี่น้องกับ B ในแบบจำลองชื่อ暮ก็ตาม จะทำการรวมสูตรและทริปิวท์สูตรท้ายจาก Path2 เข้ากับแบบทริปิวท์สูตรท้ายใน Path1 ในลักษณะการเป็นส่วนประกอบและลบแบบทริปิวท์สูตรท้ายของ Path2 ออกพร้อมกับย้าย Path1 ไปที่ B พร้อมกับ A และ B
4. ถ้า B ประกอบด้วยแบบทริปิวท์จากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path2 ไม่มีการฝึกหานมสัมพันธ์แบบแยกกันแล้ว จะทำการรวมสูตรและทริปิวท์สูตรท้ายจาก Path2 เข้ากับแบบทริปิวท์สูตรท้ายใน Path1 ในลักษณะการเป็นส่วนประกอบ และลบแบบทริปิวท์สูตรท้ายของ Path2 ออก

5. ถ้า B ประกอบด้วยและต้องการจากทั้ง Path1 และ Path2 และ Path1 ไม่มีการฝ่าฝืน
ความสัมพันธ์แบบแยกกันเท่านั้น
- ถ้า A เป็นคลาสเดียวกับ B ในแบบจำลองชื่อ mucrum จะทำการรวมทุกด้วยและต้อง^{*}
บิวท์สุดท้ายจาก Path2 เข้ากับและต้องบิวท์สุดท้ายใน Path1 ในลักษณะการเป็น^{*}
ส่วนประกอบและย้ายและต้องบิวท์สุดท้ายจาก Path1 ไปที่คลาสของและต้องบิวท์^{*}
สุดท้ายของ Path2 และลบและต้องบิวท์สุดท้ายของ Path1 ออกพร้อมกันย้าย^{*}
Path2 ไปที่ A
  - ถ้า A เป็นรูปของคลาสของ B ในแบบจำลองชื่อ mucrum จะทำการรวมทุกด้วยและต้อง^{*}
บิวท์สุดท้ายจาก Path2 เข้ากับและต้องบิวท์สุดท้ายใน Path1 ในลักษณะการเป็น^{*}
ส่วนประกอบ และย้ายและต้องบิวท์สุดท้ายจาก Path1 ไปที่คลาสของและต้องบิวท์^{*}
สุดท้ายของ Path2 และลบและต้องบิวท์สุดท้ายของ Path1 ออกพร้อมกันย้าย^{*}
Path2 ไปที่ A
  - ถ้า A เป็นคลาสพี่น้องกับ B ในแบบจำลองชื่อ mucrum จะทำการรวมทุกด้วยและต้อง^{*}
บิวท์สุดท้ายจาก Path2 เข้ากับและต้องบิวท์สุดท้ายใน Path1 ในลักษณะการเป็น^{*}
ส่วนประกอบและลบและต้องบิวท์สุดท้ายของ Path1 ออกพร้อมกันย้าย^{*} Path2 ไป^{*}
ที่รูปของคลาสของ A และ B

กฎที่ 4.13 (ก) เป็นแผนภาพคลาสที่ได้จากการรวม Schema1 และ Schema2 ในกฎที่ 3.1
และกฎที่ 4.13 (ข) แสดงการรวมและต้องบิวท์จากการระบุคำที่เป็นส่วนประกอบกัน

Schema1.Student.address = Schema2.GradStudent.home_no
+ Schema2.GradStudent.home_city

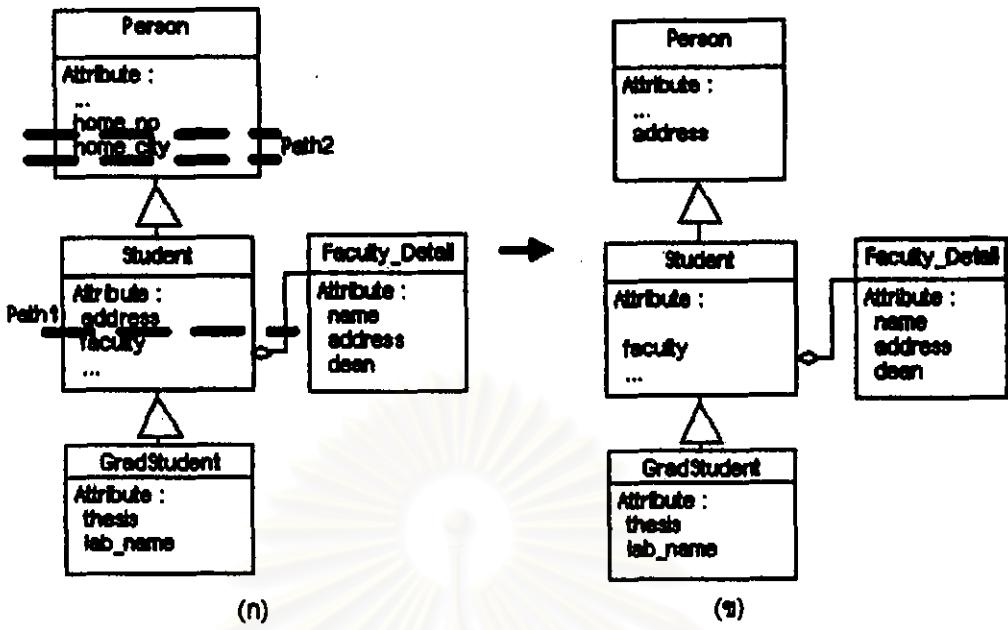
ซึ่งจะได้ว่า Path1 = Student.address

Path2 = GradStudent.home_no + GradStudent.home_city

คลาสเริ่มต้นจาก Path1 ในแบบจำลองชื่อ mucrum คือ คลาส Student

คลาสเริ่มต้นจาก Path2 ในแบบจำลองชื่อ mucrum คือ คลาส GradStudent

จะได้ว่าและต้องบิวท์ซึ่งแทนที่อยู่ในคลาส Student สามารถเข้าถึงได้สองเส้นทางตาม
Path1 และ Path2 ซึ่งมีการระบุว่าเป็นส่วนประกอบกัน ตั้งแต่แรกจนถึงชั้น 2 ข้างต้น จะทำการรวม^{*}
และต้องบิวท์ home_no และและต้องบิวท์ home_city เข้ากับและต้องบิวท์ address จากนั้นก็ย้าย^{*}
และต้องบิวท์ address มาไว้ในคลาส Person ซึ่งผลที่ได้จะแสดงต่อไปที่ 4.13 (ก)

รูปที่ 4.13 ตัวอย่างการรวมแยกทัศนิพิทักษ์ที่เป็นส่วนประกอบกัน

จากแบบจำลองข้อมูลในรูปที่ 3.1

เมื่อทำการรวมคำที่มีความหมายเหมือนกันและคำที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับแยกทิ้งตามที่ผู้ทำการรวมได้ระบุไว้แล้ว ในที่สุดจะได้เป็นแบบจำลองข้อมูลรวมที่สมบูรณ์

4.4 ตัวอย่างการรวมแบบจำลองข้อมูล

ในส่วนนี้จะเป็นการรวมแบบจำลองข้อมูล Schema1 และ Schema2 ในรูปที่ 3.1 ซึ่งจาก การเปรียบเทียบแบบจำลองทั้งสองในรูปที่ 4 จะได้ความสัมพันธ์ของคลาสต่างๆ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์จากการเปรียบเทียบคลาสในรูปที่ 3.1

Schema1	Person	GradStudent
Student	Subclass	Superclass
Faculty_Detail	Disjoint	Disjoint

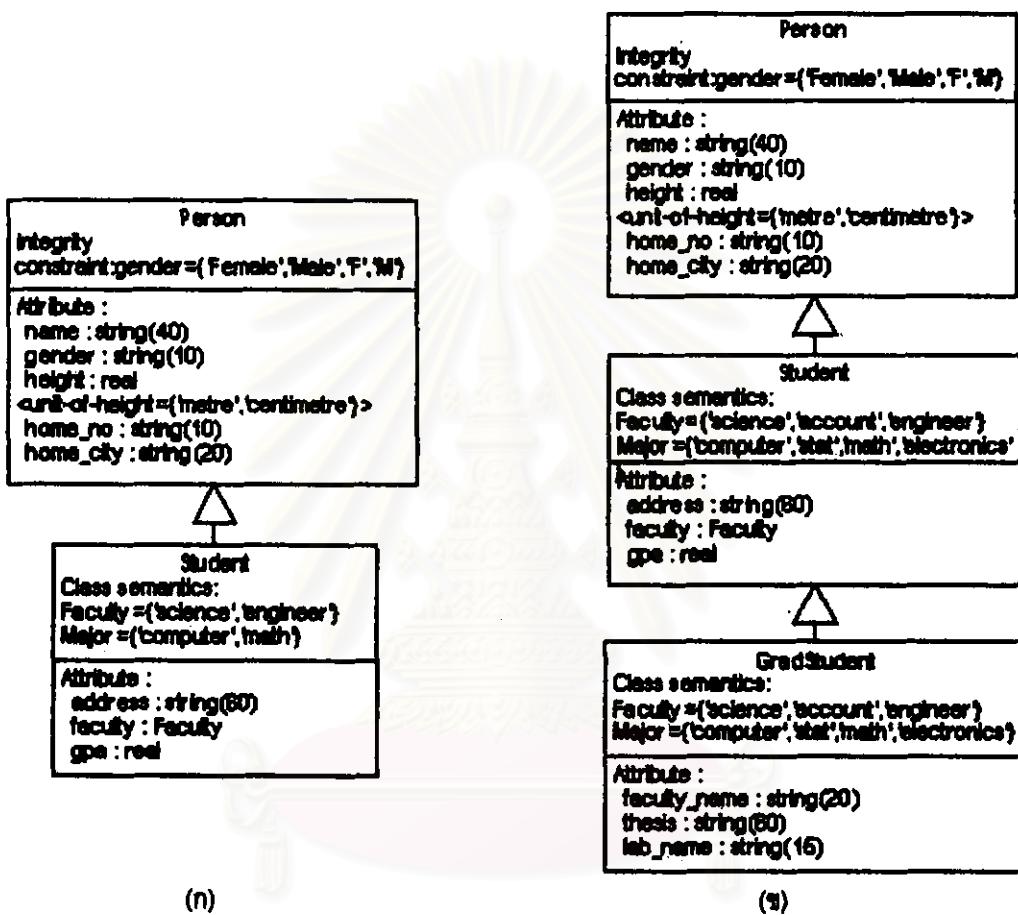
ขั้นตอนที่ใช้ในการรวมเป็นแบบจำลองข้อมูลรวมมีดังนี้

ขั้นที่ 1 การรวมคลาสโดยการเพิ่มรายการความสัมพันธ์

จากลำดับความสัมพันธ์ของคลาสจะทำการรวมดังนี้

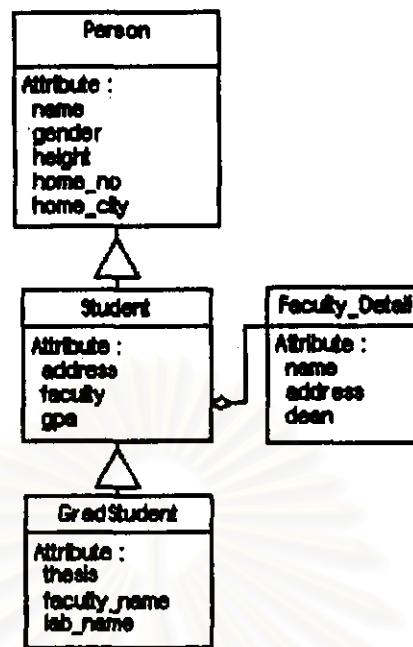
- รวมคลาส Student (Schema1) และคลาส Person (Schema2) ที่มีความสัมพันธ์แบบสืบคลาส ดังรูปที่ 4.14 (ก)

- รูปแบบคลาส Student (Schema1) และคลาส GradStudent (Schema2) ที่มีความสัมพันธ์แบบบูรณาการ ดังรูปที่ 4.14 (ช)
- ผลที่ได้จากการรวมในรูปนี้ คือแบบจำลองชื่อคลาสในรูปที่ 4.14 (ก) พร้อมทั้งคลาส Faculty_Detail ซึ่ง Schema1 ที่ไม่มีการรวมกับคลาสใดๆ ใน Schema2 ด้วย

ข้อที่ 2 การเขื่อมความสัมพันธ์แบบแยกกันกับคลาสรูปแบบที่ได้จากข้อที่ 1

ในรูปนี้จะพิจารณาว่าคลาสที่มีความสัมพันธ์แบบแยกกันกับคลาสรูปแบบที่ได้จากการรวมที่ 1 สามารถย้ายเป็นคลาสได้ในแบบจำลองชื่อคลาส ซึ่งจะทำให้มีการเขื่อมความสัมพันธ์ที่ได้ถูกต้อง จากตัวอย่างนี้จะได้ว่าคลาส Student มีความสัมพันธ์แบบแยกกันกับคลาส Faculty_Detail โดยผ่านความสัมพันธ์แบบหกเหลี่ยมที่มีเป้าหมายเป็นคลาส faculty ใน Schema1 ต่อไปนี้จะทำการเขื่อมความสัมพันธ์แบบแยกกันกับรูปแบบที่ 4.15

รูปที่ 4.15 แบบจำลองข้อมูลความต้องการโดยแผนภาพคลาสที่ได้
จากขั้นตอนการเรียนความสัมพันธ์แบบแยกกันเท่านั้น

ขั้นที่ 3 การหานค่าที่มีความหมายเหมือนกันหรือค่าที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับแยกกันไว้
การระบุค่าที่มีความหมายเหมือนกันและการระบุค่าที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับแยกกัน
บิการ ส่านรับตัวอย่างนี้คือ

ค่าที่มีความหมายเหมือนกัน :

Schema1.Student.sex = Schema2.GradStudent.gender

Schema1.Student.faculty.name = Schema2.GradStudent.faculty_name

ค่าที่เป็นส่วนประกอบกัน :

Schema1.Student.address = Schema2.GradStudent.home_no

+ Schema2.GradStudent.home_city

จากนั้นจะทำการรวมค่าที่มีความหมายเหมือนกันและค่าที่เป็นส่วนประกอบกันตามขั้น
ตอนในหัวข้อ 4.3.3 ซึ่งในที่สุดจะได้แบบจำลองข้อมูลความต้องบูรณาโดยมีรายละเอียดของความ
ต้องบูรณาในรูป 4.16

```

[Class] : Person (Source - Schema:schema2/Class:Person)
<Class Attribute>
  [Attribute] : name
    DataType : string Size : 40 Set : false
  <Map Attribute From> :
    Attribute :name Class :Student Schema :schema1
      DataType :String Size :40 Set :false
    Attribute :name Class :Person Schema :schema2
      DataType :String Size :40 Set :false
  [Attribute] : gender
    DataType : string Size : 10 Set : false
    <Attribute Constraint> Possible Value:F,Female,M,Male
    MapValueFunction : Required
  <Map Attribute From> :
    Attribute :sex Class :Student Schema :schema1
      DataType :String Size :1 Set : false
      Possible Value : F,M
    Attribute :gender Class :Person Schema :schema2
      DataType :String Size :10 Set : false
      Possible Value : Female,Male
  [Attribute] : height
    DataType : double Size : 0 Set : false
  <Attribute Semantic> :
    Semantic : unit-of-height Value : centimetre,metre
    Map function : true
    For Semantic :
      - unit-of-height = centimetre(Schema:schema1 Class:Student Attribute:height)
        unit-of-height = metre(Schema:schema2 Class:Person Attribute:height)
  <Map Attribute From> :
    Attribute :height Class :Student Schema :schema1
      DataType :Real Size :0 Set : false
    Attribute :height Class :Person Schema :schema2
      DataType :Real Size :0 Set : false

```

รูปที่ 4.16 รายละเอียดแบบจำลองชื่อสูตรรวมที่ได้จากการรวมแบบจำลองชื่อสูตรในขั้นการรวมคำที่มีความหมายเหมือนกันและคำที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับซอฟต์แวร์บิ๊ก (มีต่อ)

```

[Attribute] : address
  DataType : string  Size : 60  Set : false
  <Map Attribute From> :
    Attribute :address  Class :Student  Schema :schema1
      DataType :String  Size :60  Set : false
    Compound Attributes :
      home_no  Class :Person  Schema :schema2
        DataType :String  Size :10  Set : false
      home_city  Class :Person  Schema :schema2
        DataType :String  Size :20  Set : false
[Class] : Student (Source - Schema:schema1/Class:Student)
  Parent : Person
  <Class Semantic>
    Semantic : Faculty  Value : account,engineer,science
    Map function : false
    Semantic : Major  Value : computer,electronics,math,stat
    Map function : false
  <Class Attribute>
    [Attribute] : gpa
      DataType : double  Size : 0  Set : false
      <Map Attribute From> :
        Attribute :gpa  Class :Student  Schema :schema1
          DataType :Real  Size :0  Set : false
        Attribute :gpa  Class :GradStudent  Schema :schema2
          DataType :Real  Size :0  Set : false
    [Attribute] : faculty
      DataType : Faculty_Detail  Set : false
      <Map Attribute From> :
        Attribute :faculty  Class :Student  Schema :schema1
          DataType :Faculty_Detail  Set : false
[Class] : GradStudent (Source - Schema:schema2/Class:GradStudent)
  Parent : Student
  <Class Semantic>
    Semantic : Faculty  Value : science,account,engineer
    Map function : false
    Semantic : Major  Value : computer,stat,math,electronics
    Map function : false

```

ข้อที่ 4.16 (ต่อ) รายละเอียดของแบบจำลองชื่อผู้คนที่ได้จากการรวมแบบจำลองชื่อผู้คนในชั้นการรวมคำที่มีความหมายเหมือนกันและคำที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับซอฟต์แวร์ (มีต่อ)

```

<Class Attribute>
[Attribute] : thesis
    DataType : string  Size : 60  Set : false
<Map Attribute From> :
    Attribute :thesis  Class :GradStudent  Schema :schema2
        DataType :String  Size :60  Set : false
[Attribute] : lab_name
    DataType : string  Size : 15  Set : false
<Map Attribute From> :
    Attribute :lab_name  Class :GradStudent  Schema :schema2
        DataType :String  Size :15  Set : false
[Class]   : Faculty_Detail (Source - Schema:schema1/Class:Faculty_Detail)

<Class Attribute>
[Attribute] : name
    DataType : string  Size : 20  Set : false
<Map Attribute From> :
    Attribute :name  Class :Faculty_Detail  Schema :schema1
        DataType :String  Size :20  Set : false
    Attribute :faculty_name  Class :GradStudent  Schema :schema2
        DataType :String  Size :20  Set : false
[Attribute] : address
    DataType : string  Size : 25  Set : false
<Map Attribute From> :
    Attribute :address  Class :Faculty_Detail  Schema :schema1
        DataType :String  Size :25  Set : false
[Attribute] : dean
    DataType : string  Size : 40  Set : false
<Map Attribute From> :
    Attribute :dean  Class :Faculty_Detail  Schema :schema1
        DataType :String  Size :40  Set : false

```

รูปที่ 4.16 (ต่อ) รายละเอียดของแบบจำลองชื่อสู่ความที่ได้จากการออกแบบแบบจำลองชื่อสู่ความในขั้นการวางแผนคำที่มีความหมายเหมือนกันและคำที่เป็นส่วนประกอบกันสำหรับของการวิเคราะห์

จากวิธีการเปรียบเทียบในบทที่ 3 และวิธีการวางแผนตามที่ได้กล่าวถึงในบทนี้ จะได้พบว่าแบบจำลองชื่อสู่ความ ยังคงมีความสามารถที่สำคัญที่สุดที่ต้องคำนึงถึงคือความสามารถในการแสดงผลเชิงรุกที่ดีหรือไม่ ดังนั้น ในการทดสอบจะนำแบบจำลองชื่อสู่ความไปแก้ไขและปรับแต่งการทำงานตามวิธีดังนี้ นอกเหนือไปจากแบบจำลองชื่อสู่ความที่ได้ไปทดสอบแล้วบนฐานข้อมูลจริง เพื่อศึกษาการเรียกสืบชื่อสู่ความจากแบบจำลองชื่อสู่ความจะยังให้ชื่อสู่ความกันหรือไม่ ซึ่งรายละเอียดในเรื่องของการทดสอบผลนี้จะกล่าวถึงในบทต่อไป